

การศึกษาเชิงเปรียบเทียบรูปแบบทางไวยากรณ์ระหว่าง ส่วนเติมเต็มบอกผลของภาษาจีนกับรูปแบบในภาษาไทย

วันกวี สิงห์ธนะ¹

บทคัดย่อ

ส่วนเติมเต็มบอกผลเป็นหน่วยทางไวยากรณ์ในภาษาจีนที่มีรูปแบบเฉพาะตัว และมีผู้วิจัยจำนวนไม่น้อยให้ความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับหน่วยทางไวยากรณ์ดังกล่าว ภาษาไทยมีรูปแบบในการเทียบเคียงส่วนเติมเต็มบอกผลของภาษาจีนและสามารถอธิบายได้ค่อนข้างตรงกับความหมายของภาษาจีน อย่างไรก็ตามรูปแบบทางไวยากรณ์ของไทยและจีนก็ยังคงมีความแตกต่างกันพอสมควร ดังนั้นจึงทำให้เกิดปัญหาต่อผู้เรียนชาวไทยในการทำความเข้าใจรูปแบบและโครงสร้างของหน่วยทางไวยากรณ์ดังกล่าว และจากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบรูปแบบทางไวยากรณ์ของส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนและรูปแบบในภาษาไทย เพื่อหาความเหมือนและความแตกต่างของทั้งสองภาษา เพื่อให้เป็นแนวทางและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันต่อไป

คำสำคัญ ส่วนเติมเต็มบอกผล ไวยากรณ์ เปรียบเทียบ

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมจีน สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง E-mail: wankawee.sin@mfu.ac.th

1. บทนำ

ส่วนเติมเต็มบอกผลเป็นหน่วยทางไวยากรณ์ในภาษาจีนที่ใช้บอกผลลัพธ์ของการกระทำ ในภาษาไทยไม่มีส่วนประกอบที่เรียกว่า ส่วนเติมเต็มบอกผล แต่มีการใช้คำ วลี หรือ รูปประโยคมาอธิบายเทียบเคียงส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีน ทว่ารูปประโยคในภาษาไทยที่ใช้อธิบายส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีน มีความแตกต่างจากรูปประโยคในภาษาจีน ส่งผลให้ผู้เรียนชาวไทยใช้รูปประโยคส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนผิดพลาดอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะเปรียบเทียบรูปประโยคส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนกับรูปประโยคที่มีความหมายเทียบเคียงกันในภาษาไทย โดยผู้วิจัยนำรูปประโยคส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนมาจากหนังสือ 《实用现代汉语语法》 ของ 刘月华 หนังสือ 《现代汉语》 ของ 齐沪扬 และหนังสือ 《汉语教程》 ของ 杨寄洲 จากนั้นนำประโยคเหล่านั้นมาแปลเป็นภาษาไทย และทำการเปรียบเทียบกันเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความแตกต่างระหว่างรูปประโยคส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนกับรูปประโยคที่มีความหมายเทียบเคียงกันในภาษาไทยให้มากขึ้น

2. รูปประโยคของส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีน

ส่วนเติมเต็มบอกผลเป็นส่วนเติมเต็มชนิดหนึ่งในภาษาจีนที่มีรูปแบบทางไวยากรณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ 范晓主编 (2008) ได้อธิบายไว้ว่า ส่วนเติมเต็มและส่วนกริยามีความสัมพันธ์กันในลักษณะของ

ส่วนเสริมและส่วนถูกเสริม โดยในภาษาจีนคำกริยาและคำคุณศัพท์มักจะถูกนำมาใช้เป็นส่วนเติมเต็มบอกผล และจะต้องวางไว้หลังคำกริยา นอกจากนี้ 刘月华 (2001) ยังได้อธิบายไว้ว่า ส่วนกริยาและส่วนเติมเต็มบอกผลนั้นไม่สามารถแยกออกจากกันหรือแทรกด้วยส่วนประกอบอื่นได้

ผู้วิจัยสรุปรูปแบบทางไวยากรณ์และตัวอย่างของส่วนเติมเต็มบอกผลจากหนังสือ 《实用现代汉语语法》 ของ 刘月华 ได้ดังต่อไปนี้

2.1 รูปแบบของส่วนเติมเต็มบอกผลที่ไม่มีส่วนกรรม

โครงสร้าง: ประธาน + กริยา + ส่วนเติมเต็ม

ตัวอย่าง: (1) ภาษาจีน: 我 来 晚 了。²

แปลตามตัว: ฉัน มา สาย แล้ว

ภาษาไทย: ฉันมาสาย

2.2 รูปแบบของส่วนเติมเต็มบอกผลที่มีส่วนกรรม

โครงสร้าง: ประธาน + กริยา + ส่วนเติมเต็ม + กรรม

ตัวอย่าง: (2) ภาษาจีน: 你 看 完 这 本 杂志 了 吗? ³

แปลตามตัว: คุณ อ่าน เสร็จ นี้ เล่ม นิตยสาร แล้ว ไหม

ภาษาไทย: คุณอ่านนิตยสารเล่มนี้จบหรือยัง

² 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 538 页.

³ 同上, 第 538 页.

3. รูปประโยคในภาษาไทยที่ใช้อธิบายส่วนเติมเต็มบอกผล

ภาษาไทยไม่มีหน่วยทางไวยากรณ์ที่เรียกว่าส่วนเติมเต็มบอกผล แต่ภาษาไทยมีวิธีการเทียบเคียงหน่วยทางไวยากรณ์ดังกล่าวออกมาได้ใกล้เคียงกับรูปแบบในภาษาจีน ยกตัวอย่างเช่น “看完”⁴ วลีดังกล่าวเกิดจากโครงสร้าง กริยา + ส่วนเติมเต็มบอกผล ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยได้ว่า “อ่านจบ”

อย่างไรก็ตาม รูปแบบทางไวยากรณ์ในภาษาไทยที่ใช้ในการอธิบายส่วนเติมเต็มบอกผลก็ยังคงมีความแตกต่างกับภาษาจีน ผู้วิจัยจึงได้เรียบเรียงโครงสร้างและหลักการทางไวยากรณ์ของภาษาไทยที่ใช้ในการอธิบายรูปแบบของส่วนประกอบที่เรียกว่าส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนโดยการใช้โครงสร้างภาษาจีนจากตัวอย่างประโยคในหนังสือที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ภาษาจีนต่าง ๆ ได้แก่ 《实用现代汉语语法》ของ 刘月华 หนังสือ《现代汉语》ของ 齐沪扬 และหนังสือ《汉语教程》ของ 杨寄洲 จากนั้นนำมาแปลเป็นประโยคภาษาไทย แล้วจึงสรุปออกมาเป็นโครงสร้างประโยคภาษาไทย ซึ่งสามารถสรุปเป็นรูปแบบต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

3.1 การใช้บทขยายกริยาในภาษาไทย

บทขยายกริยาในภาษาไทย คือบทที่ทำหน้าที่ประกอบหรือแต่งบทกริยาให้ได้ความดียิ่งขึ้น (กำชัย ทองหล่อ, 2540: 409) บทขยายกริยาในภาษาไทยสามารถนำมาใช้เทียบเคียงความหมายของ

⁴ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 538 页.

ส่วนเติมเต็มบอกผลได้ เช่น ประโยค “走快” แปลว่า “เดินเร็ว” เรานำคำว่า “เร็ว” ในภาษาไทยมาแปลความหมายของคำว่า “快” ซึ่งในภาษาจีน “快” ถือเป็นส่วนเติมเต็มบอกผล แต่ในไวยากรณ์ภาษาไทย คำว่า “เร็ว” ถือว่าเป็นบทขยายกริยา (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2543 : 226) และถ้าหากรูปประโยคไม่มีส่วนกรรม โครงสร้างทางไวยากรณ์ของทั้งสองภาษาจะมีความคล้ายคลึงกันมาก นั่นก็คือ โครงสร้าง “ประธาน + กริยา + บทขยายกริยา” ยกตัวอย่างเช่น

- (3) ภาษาจีน: 我们 商量 好 了。⁵

แปลตามตัว: พวกเรา ปรึกษาหารือ เรียบร้อย แล้ว

ภาษาไทย: พวกเราปรึกษาหารือกันเรียบร้อยแล้ว。

- (4) ภาษาจีน: 我 来 晚 了。⁶

แปลตามตัว: ฉัน มา สาย แล้ว

ภาษาไทย: ฉันมาสาย

จากตัวอย่าง(3)และ(4) ในภาษาไทยใช้คำว่า “เรียบร้อยแล้ว” และ “สาย” ซึ่งเป็นบทขยายกริยามาอธิบายความหมายของส่วนเติมบอกผล “好” และ “晚” ในภาษาจีน

ในกรณีที่มีส่วนกรรมในประโยค รูปประโยคส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนจะนำส่วนเติมเต็มบอกผลวางไว้หลังคำกริยา หน้าส่วนกรรม แต่ในรูปประโยคภาษาไทย จะวางบทขยายกริยาไว้หลัง

⁵ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 537 页.

⁶ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 538 页.

กรรม ดังโครงสร้าง “ประธาน + กริยา + กรรม + บทขยายกริยา”
ยกตัวอย่างเช่น

(5) ภาษาจีน: 我 喝 完 了 那 瓶 酒。⁷

แปลตามตัว: ฉัน ดื่ม หมด แล้ว นั้น ขวด เหล้า

ภาษาไทย: ฉันดื่มเหล้าขวดนั้นหมดแล้ว

(6) ภาษาจีน: 我 吃 饱 了 饭。⁸

แปลตามตัว: ฉัน กิน อิ่ม แล้ว ข้าว

ภาษาไทย: ฉันกินข้าวอิ่มแล้ว

(7) ภาษาจีน: 我 听 懂 了 她 的 话。⁹

แปลตามตัว: ฉัน ฟัง เข้าใจ แล้ว เธอ ของ คำพูด

ภาษาไทย: ฉันฟังคำพูดของเธอเข้าใจแล้ว

จากตัวอย่าง(5),(6)และ(7)พบว่า ส่วนกรรมในภาษาไทย ซึ่ง
ได้แก่ “เหล้าขวดนั้น” “ข้าว” และ “คำพูดของเธอ” วางไว้ระหว่าง
คำกริยา “ดื่ม” “กิน” และ “ฟัง” กับบทขยายกริยา ซึ่งได้แก่ “หมด”
“อิ่ม” และ “เข้าใจ”

3.2 การใช้คำกริยาตามในภาษาไทย

คำกริยาตาม คือ คำกริยาที่ปรากฏตามหลังคำกริยาอื่น
เสมอ อาจปรากฏหลังคำกริยาโดยตรงหรือปรากฏหลังหน่วยกรรม
ของกริยาก็ได้ (วิจิตร ภาณุพงศ์, 2552: 37) เมื่อนำส่วนเติมเต็มบอก

⁷ 齐沪扬, 2007, 《现代汉语》, 商务印书馆, 第 377 页.

⁸ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 538 页.

⁹ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 537 页.

ผลลัพธ์ภาษาจีนมาเปรียบเทียบกับรูปแบบในภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยพบว่าในภาษาไทยมีการนำเอาคำกริยาตาม เช่นคำว่า “ลง” หรือ “ไป” มาใช้ในการอธิบายความหมายของส่วนเติมเต็มบอกผลด้วย มีลักษณะโครงสร้างในภาษาไทยดังนี้ “ประธาน + กริยา + กรรม + กริยาตาม” ยกตัวอย่าง เช่น

(8) ภาษาจีน: 他 闭 上 了 眼睛。¹⁰

แปลตามตัว: เขา ปิด ลง แล้ว ตา

ภาษาไทย: เขาหลับตาลง

3.3 การใช้ “คำ” เพียงคำเดียว

ในภาษาไทยสามารถใช้คำกริยาเพียงคำเดียวมาอธิบายโครงสร้างกริยา + ส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนได้ ดังโครงสร้าง “ประธาน + กริยา + กรรม”

(9) ภาษาจีน: 我 闻 到 你 做 的 菜。¹¹

แปลตามตัว: ฉัน ได้กลิ่น เธอ ทำ ที่ อาหาร

ภาษาไทย: ฉันได้กลิ่นอาหารที่เธอทำ

ภาษาไทยสามารถนำคำกริยา “ได้กลิ่น” มาใช้ในการอธิบายโครงสร้างกริยา + ส่วนเติมเต็ม ได้แก่ “闻到” ได้โดยตรง

(10) ภาษาจีน: 快 打 开 电 脑, 看 看 你 买 的 光 盘 吧。¹²

แปลตามตัว: รีบ เปิด คอมพิวเตอร์ ดู เธอ ซื้อ ที่ แผ่นซีดี กันเถอะ

¹⁰ 杨寄洲, 2001, 《汉语教程. 第二册 (上) 》, 北京语言大学出版社, 第 1 页.

¹¹ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 542 页.

¹² 杨寄洲, 2001, 《汉语教程. 第一册 (下) 》北京语言大学出版社, 第 193 页.

ภาษาไทย: รีเปิดคอมพิวเตอร์ ดูแผ่นซีดีที่เธอซื้อมาก่อนเถอะ

แม้ว่า “打开” ในภาษาจีนจะมีโครงสร้าง “กริยา + ส่วนเติมเต็มบอกผล” แต่ในภาษาไทยใช้เพียงคำกริยา “เปิด”

(11) ภาษาจีน: 我听见了。¹³

แปลตามตัว: ฉัน ได้ยิน แล้ว

ภาษาไทย: ฉันได้ยินแล้ว

ภาษาไทยสามารถนำคำกริยา “ได้ยิน” มาใช้ในการอธิบายโครงสร้าง “听见” ได้โดยตรง

3.4 การใช้คำสันธาน “จน” ในภาษาไทย

การแปลโครงสร้าง “กริยา + ส่วนเติมเต็มบอกผล” ในภาษาจีนแบบตรงโครงสร้าง อาจยังไม่สามารถอธิบายความหมายได้ทั้งหมด ดังนั้นภาษาไทยจึงมักจะนำเอาคำสันธาน “จน” มาเชื่อมระหว่างคำกริยาและคำที่ใช้อธิบายความหมายของส่วนเติมเต็ม เพื่อให้ความหมายของประโยคสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (กำชัย ทองหล่อ, 2540: 283) ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างในภาษาไทยดังต่อไปนี้

3.4.1 ประธาน + กริยา + คำสันธาน “จน” + ส่วนขยายกริยา

ตัวอย่าง:(12) ภาษาจีน: 姐姐 气 哭 了。¹⁴

แปลตามตัว: พี่สาว โกรธ ร้องไห้ แล้ว

ภาษาไทย: พี่สาวโกรธจนร้องไห้

¹³ 杨寄洲, 2001, 《汉语教程. 第一册 (下)》北京语言大学出版社, 第 201 页.

¹⁴ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 541 页.

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยพบว่า ในภาษาไทยหากยึดถือโครงสร้างของภาษาจีนด้วยการพูดว่า “โกธรร้องไห้” ก็จะทำให้ความหมายที่แปลออกมาไม่ชัดเจน ดังนั้นในภาษาไทยจึงต้องมีคำว่า “จน” มาเชื่อมระหว่าง “โกธร” กับ “ร้องไห้” เพื่อบ่งบอกว่าการร้องไห้คือผลที่เกิดจากการโกธร

3.4.2 ประธาน + กริยา + กรรม + คำสันธาน “จน” + ส่วนขยายกริยา

ตัวอย่าง:(13) ภาษาจีน: 他剪短了头发。¹⁵

แปลตามตัว: เขา ตัด สั้น แล้ว ผม

ภาษาจีน: เขาตัดผมจนสั้น

จากตัวอย่างข้างต้น การใช้คำสันธาน “จน” ไม่เพียงแต่นำมาเชื่อมเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของความหมายเท่านั้น ยังใช้ในการเชื่อมเพื่อหลีกเลี่ยงการกำกวมของความหมายในรูปประโยคภาษาไทยอีกด้วย ขณะที่ภาษาจีนไม่ต้องมีคำมาเชื่อมระหว่างส่วนกริยากับส่วนเติมเต็มก็สามารถเข้าใจได้และความหมายไม่กำกวมอีกด้วย

จากตัวอย่าง(13) หากในภาษาไทยไม่มีคำสันธาน “จน” มาเชื่อม จะทำให้รูปประโยคเหลือแค่เพียง “เขาตัดผมสั้นแล้ว” แม้ว่าจะไม่ผิดไวยากรณ์ภาษาไทย แต่ประโยคดังกล่าวอาจจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายไปว่า “เขา” ตัด “ผมที่สั้น” ขณะที่ความหมายที่แท้จริงคือ “เขาตัดผมจนสั้น”

¹⁵ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 538 页.

3.4.3 ประธาน + กริยา + คำสันธาน “จน” + อนุประโยค

เนื่องจากภาษาไทยมีข้อจำกัดในการอธิบายส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนอยู่มาก กล่าวคือ ในบางรูปประโยคต้องมีการอธิบายอย่างชัดเจนว่าความหมายของส่วนเติมเต็มบอกผลคือผลที่เกิดขึ้นจากสิ่งใด จึงทำให้รูปประโยคมีลักษณะของการอธิบายเหตุการณ์แบบเป็นลำดับ และมีการนำเอาคำสันธาน “จน” มาใช้ในรูปประโยคยกตัวอย่างเช่น

ตัวอย่าง:(14) ภาษาจีน: 小姑娘 哭 红 了 眼睛。¹⁶

แปลตามตัว: สาวน้อย ร้องไห้ แดง แล้ว ดวงตา

ภาษาไทย: สาวน้อยร้องไห้จนตาแดง

จากตัวอย่าง(14) มีการใช้คำสันธาน “จน” เพื่อบ่งบอกว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากที่เธอร้องไห้คือ “ตาแดง” ซึ่งในภาษาจีน คำว่า “แดง” จัดว่าเป็นส่วนเติมเต็มบอกผลและคำว่า “ตา” เป็นกรรมของประโยค แต่เมื่ออธิบายในรูปแบบของภาษาไทย “ตา” จะต้องทำหน้าที่เป็นประธานของอนุประโยคที่อยู่ด้านหลังของคำสันธาน “จน” เพื่ออธิบายให้ชัดเจนว่าสิ่งที่แดงคือ “ตา”

ตัวอย่าง:(15) ภาษาจีน: 他 跑 丢 了 一 只 鞋。¹⁷

แปลตามตัว: เขา วิ่ง หาย แล้ว หนึ่ง ข้าง รองเท้า

ภาษาไทย: เขาวิ่งจนรองเท้าหายไปข้างหนึ่ง

¹⁶ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 540 页.

¹⁷ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 540 页.

จากตัวอย่าง(15) มีการใช้คำสันธาน “จน” เพื่อบ่งบอกว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากที่เขาวิ่งคือ “รองเท้าหาย” ซึ่งในภาษาจีน คำว่า “หาย” จัดว่าเป็นส่วนเติมเต็มบอกผลและวลี “รองเท้าข้างหนึ่ง” เป็นกรรมของประโยค แต่เมื่ออธิบายในรูปแบบของภาษาไทย “รองเท้าข้างหนึ่ง” จะต้องทำหน้าที่เป็นประธานของอนุประโยคที่อยู่ ด้านหลังของคำสันธาน “จน” เพื่ออธิบายให้ชัดเจนว่าสิ่งที่หายไปคือ “รองเท้าข้างหนึ่ง”

3.4.4 ประธาน + กริยา + กรรม + คำสันธาน “จน” + อนุประโยค

นอกจากนี้ ประโยคที่มีส่วนเติมเต็มบอกผลในบางรูป ประโยคเมื่อนำมาอธิบายเป็นภาษาไทย นอกจากจะต้องเชื่อมด้วย คำสันธาน “จน” แล้วยังต้องนำเอากรรมในอนุประโยคแรกมาอธิบาย อีกครั้งในอนุประโยคหลัง เพื่อไม่ให้ความหมายกำกวม

ตัวอย่าง:(16) ภาษาจีน: 爸爸骂哭了孩子。¹⁸

แปลตามตัว: พ่อ ดุ ร้องไห้ แล้ว ลูก

ภาษาไทย: พ่อดุลูกจนลูกร้องไห้

จากตัวอย่าง(16) จะเห็นได้ว่า ในภาษาจีนใช้แค่เพียง โครงสร้าง “กริยา + ส่วนเติมเต็มบอกผล + กรรม” ผู้ฟังก็สามารถ เข้าใจได้ว่าคนที่ร้องไห้คือ “ลูก” แต่ในภาษาไทยต้องมีการใช้ คำสันธาน “จน” มาเชื่อมระหว่างอนุประโยค 2 อนุประโยค และ เพิ่มเติมความสมบูรณ์ของประโยคด้วยการนำเอากรรมของอนุ

¹⁸ 刘月华, 2001, 《实用现代汉语语法》, 商务印书馆, 第 536 页.

ประโยคแรกคือ “ลูก” ไปอธิบายอีกครั้งในอนุประโยคหลังว่าคนที่ร้องไห้คือ “ลูก”

4. สรุป

จากการเปรียบเทียบรูปแบบทางไวยากรณ์ของส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนกับรูปแบบที่เทียบเคียงในภาษาไทย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าในภาษาไทยไม่มีหน่วยทางไวยากรณ์ที่เรียกว่าส่วนเติมเต็มบอกผล แต่มีวิธีการในการเทียบเคียงส่วนเติมเต็มบอกผลได้ใกล้เคียงกับรูปแบบของภาษาจีน กล่าวคือ ในภาษาไทยมีวิธีการในการอธิบายความหมายของโครงสร้าง “กริยา + ส่วนเติมเต็มบอกผล” ของภาษาจีนได้ค่อนข้างตรงตัว และในบางกรณีก็สามารถใช้คำกริยาหรือบทขยายกริยาในภาษาไทยมาเทียบเคียงความหมายของโครงสร้าง “กริยา + ส่วนเติมเต็มบอกผล” ของภาษาจีนได้โดยตรง

โดยทั่วไป เมื่อรูปประโยคในภาษาจีนไม่มีส่วนกรรม โครงสร้างทางไวยากรณ์ของทั้งสองภาษาจะไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ วางบทขยายกริยาไว้หลังคำกริยา ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความประมาทและไม่ระมัดระวังในการใช้ส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนได้ เนื่องจากผู้เรียนอาจเข้าใจว่ากฎเกณฑ์ในการใช้ไม่แตกต่างจากภาษาไทย แต่เมื่อพิจารณารูปประโยคในภาษาไทยที่เทียบเคียงกับรูปประโยคส่วนเติมเต็มบอกผลอย่างละเอียดแล้วจะพบว่า รูปแบบทางไวยากรณ์ในการอธิบายส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาไทยนั้นยังมีความแตกต่างจากภาษาจีนอยู่มาก เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีหน่วยทาง

ไวยากรณ์ที่เรียกว่าส่วนเติมเต็มบอกผล จึงทำให้ภาษาไทยไม่มีรูปแบบที่เป็นกฎเกณฑ์ตายตัวในการอธิบายรูปแบบทางไวยากรณ์ของส่วนประกอบดังกล่าวอย่างในภาษาจีน ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดคือ หากรูปประโยคในภาษาไทยมีส่วนกรรม คำที่ใช้เทียบเคียงส่วนเติมเต็มบอกผลจะต้องวางไว้หลังกรรม จึงสรุปได้ว่าส่วนกริยาและคำที่ใช้อธิบายส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาไทยไม่ได้มีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ต้องติดกันเสมอไปเหมือนอย่างในภาษาจีน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า รูปแบบทางไวยากรณ์ในการอธิบายส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาไทยเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาจีนแล้วก็ยังมีข้อจำกัดอยู่ไม่น้อย กล่าวคือ ไม่สามารถนำคำ 2 คำมาวางติดกันแล้วสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนดังเช่นภาษาจีน จึงจำเป็นต้องมีการนำเอาส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น คำสันธาน มาใช้ในการเสริมความหมายหรือปรับเปลี่ยนรูปแบบโครงสร้างขึ้นใหม่ให้ความหมายของประโยคมีความชัดเจนมากขึ้น

จากการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะช่วยให้ผู้เรียนชาวไทยมีความเข้าใจและสามารถใช้ส่วนเติมเต็มบอกผลในภาษาจีนได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- 丁崇明. 2009. 《现代汉语语法教程》，北京：北京大学出版社。
- 范晓主编. 2008. 《汉语的句子类型》，山西：书海出版社。
- 黄伯荣. 廖序东. 2002. 《现代汉语》，北京：高等教育出版社。
- 孙德金. 2001. 《现代汉语语法》，北京：北京语言大学出版社。
- 刘月华. 2001. 《实用现代汉语语法》，北京：外语教学与研究出版社。
- 齐沪扬. 2007. 《现代汉语》，北京：商务印书馆。
- 杨寄洲. 2001. 《汉语教程. 第一册（下）》，北京：北京语言大学出版社。
- 杨寄洲. 2001. 《汉语教程. 第二册（上）》，北京：北京语言大学出版社。
- 张宝林. 2006. 《汉语教学参考语法》，北京：北京大学出版社。
- กำชัย ทองหล่อ. 2540. *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- พระยาอุปกิตศิลปสาร. 2543. *หลักภาษาไทย (อักษรวีธี วจิวิภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจิตร ภาณุพงศ์และคณะ. 2552. *อุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม3*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์องค์การการค้าของสทศ.

The Comparative Studies of Resultant Complement between Chinese and Thai by Focusing Grammar

Wankawee Singthana

Abstract

Chinese resultant complement was a grammatical point which was quite complicated. Nowadays many researchers gave an importance to Chinese resultant complement topic. Nevertheless, according to Thai grammar, it did not have any components which were called “resultant complement”, but there was only a translation form of “resultant complement” in Thai. Furthermore, it could be mostly translated in direct meanings. Thai and Chinese grammar were different in many aspects; hence, it caused big problems for Thai learners. In other words, Chinese grammatical point was difficult for Thai learners. As for the problem, the writer compared translation form of resultant complement of Thai language in detail by focusing grammar as well as finding the similarities and differences of both Thai and Chinese languages, in order to be benefit for learning and teaching Chinese language in Thailand at the present time.

Keywords: *resultant compliment, grammar, compared*